

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 21

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Ἰβρίου 1924

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΥ

Ἀριθ. 111902

Πρὸς

τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον

Ἐνταῦθα

Ἐχομεν τὴν τιμὴν, νὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν, ὅτι δυνάμει τοῦ τελευταίως ἐκδοθέντος Ν. Δ. τῆς 4ης Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 15ης Φεβρουαρίου 23 «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν», τὰ κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς Μονὰς καὶ τὰ πάσης κατηγορίας θρησκευτικὰ ἰδρύματα, ὑπόκεινται, παρισταμένης ἀνάγκης, εἰς ὀλοκληρωτικὴν ἀπαλλοτριώσιν. Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ., ὡς ἄλλως τε τυγχάνει ὑμῖν γνωστόν, δὲν εἶναι εἰ μὴ ἐπανάληψις τῆς καὶ εἰς τοὺς προγενεστέρους ἀγροτικῶς Νόμους 1072, 2051, 2922 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 15ης Φεβρουαρίου 23 ὑπαρχούσης. Πλὴν τούτου δέ, δυνάμει τοῦ ἔδαφ. 2 τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ νέου Ν. Δ. γαγνᾶται ὑποχρέωσις ἡμῶν, ὅπως ἡ κήρυξις τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν μοναστηριακῶν καὶ δημοσίων κτημάτων, ἐκτάσεως ἄνω τῶν τριακοσίων στρεμμάτων, προηγεῖται πάσης ἄλλης κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν κτημάτων. Κατάδηλον ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι, ὅτι ἡ τύχη καὶ τῶν ὑπολειπομένων μετὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ ἐκμίσθωσιν δυνάμει προῖσχυσάντων νόμων μοναστηριακῶν κτημάτων εἶναι προοδεδικασμένη, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἐντοπίου καὶ προσφυγικοῦ πληθυσμοῦ εἶναι μέγισται τὰ δὲ ὡς ἄνω μοναστηριακὰ κτήματα, εἴτε διὰ ἀπαλλοτριώσεως, εἴτε δι' ἐπιτάξεως, εἴτε καὶ ἐν τέλει δι' ἀναγκαστικῆς ἐνοικιάσεως θέλουσι περιέλθει ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος εἰς τὰ κατὰ Νόμον δικαιούμενα πρόσωπα, αἱ δὲ Μοναὶ θέλουσιν ἀποζημιωθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄνω Ν. Διατάγμ. κατὰ τὴν διαδικασίαν

περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων, ἢτοι διὰ προπολεμικῆς τιμῆς ἐπηυξημένης καὶ εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως ἐξοφλήσεως ἐντὸς τριακονταετίας.

Ἐναντι τῆς διαδικασίας ταύτης τοῦ Νόμου, ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρ. 31 τοῦ Ν. Δ. τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1923, παρέχεται ἡ εὐχέρεια ὅπως τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἐκποιοῦν, ἄνευ μὲν τῆς ἐγκρίσεως ἡμῶν τὰ μέχρι ἐκτάσεως 500 στρεμμάτων ἀγροτικὰ κτήματα (ἀρθρ. 2 Ν. Δ. 3 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν»), κατόπιν δὲ ἀδείας ἡμῶν τὰ ἄνω τῶν 500 στρεμμάτων, πρὸς τὰ δικαιούμενα πάντως, κατὰ τὸν ἀγροτικὸν Νόμον, πρόσωπα, ἐπιτύχη ὑπὲρ αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἄμεσον καταβολὴν τοῦ τιμήματος αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τίμημα εὐνοϊκώτερον κατὰ τι τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τῶν Νόμων περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν. Ἡ ὡς ἄνω ἐνέργεια ὑμῶν πλὴν τῆς ἀμέσου ὠφελείας ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου Ταμεῖου, δημόσιον ἐκπληροῦντος σκοπόν, θέλει καταφανῶς διευκολύνει καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἐπιτελείου τούτου, τὸ ὅποilon εὐρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν ἐλλείψει τεχνικῶν ὑπαλλήλων νὰ ἐπεκτείνῃ ταχέως τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγροτικοῦ Νόμου καὶ ν' ἀπαλλοτριώσῃ ἀναγκαστικῶς τὰ κτήματα πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ νὰ ἀνταποκριθῆ οὕτως εἰς τὰς ἀθρόας ἐκ διαφόρων διαμερισμάτων αἰτήσεις αὐτῶν.

Συνιστῶμεν ὅθεν εἰς ὑμᾶς, ὅπως δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς ὑμῶν πρὸς τὰ Ἱγλία τῶν Μονῶν, πρὸ παντὸς τῶν Νήσων καὶ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, πλὴν τῆς Θεσσαλίας, συστήσῃτε ἐνταῦθα, ὅπως προέλθωσι εἰς ἀμέσους μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων καλλιεργητῶν συνεννοήσεις ὅπως ἐκποισώσιν εἰς ταῦτα, δυνάμει τῆς προαναφερθείσης διατάξεως, τὰ ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῶν ἀγροτικὰ κτήματα, ἐπὶ τιμήματι δὲ πάντως κυμαιομένῳ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀποζημιώσεως ἣς ἤθελε καθορισθῆ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν.

Τὴν αὐτὴν σύστασιν θὰ ἔχομεν νὰ κάμωμεν πρὸς

ὕμῳ, καὶ διὰ τὰ ἐν Κρήτῃ Μοναστηριακὰ κτήματα τὰ διαχειριζόμενα παρὰ τῶν Μοναστηριακῶν Ἐπιτροπειῶν, ἔνθα τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα παρουσιάζεται ὑπὸ ὀξυτάτην μορφήν, τῶν καλλιεργητῶν αὐτῶν ἀξιούτων τὴν ἄμεσον ἀπαλλοτριώσιν, λόγῳ τῶν ἄκρων δυσμενῶν ὄρων ὑφ' οὗς γίγνεται ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν Μονῶν, εὐκταῖον δὲ θὰ ἦτο ὅπως καὶ αἱ Μοναστηριακαὶ Ἐπιτροπεῖαι λύσωσι. τῇ μεσολαβήσῃ ὑμῶν, τὸ ζήτημα δι' ἄμεσον συνεννοήσεως μετὰ τῶν καλλιεργητῶν.

Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις πρὸς παροχὴν τῆς ἐγκρίσεώς μας εἶναι ὅπως ἀπὸ τὰς ἐκουσίας αὐτὰς συμφωνίας μὴ ἀποκλεισθῶν καλλιεργηταὶ οἱ ὅποιοι σήμερον καλλιεργοῦν, ἢ δὲν καλλιεργοῦν μὲν, ἀλλ' ἔχουν δικαιώματα ἀποκαταστάσεως κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν.

Διὰ τὰ δυσκολύνηται ἐκάστοτε ἡ συμφωνία (Ἡγ)λίου καὶ ἀγροτῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ὄρων, ἐξασφαλίζοντα κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ἡμετέραν ἐγκρίσιν, παρακαλοῦμεν, ὅπως, ὁσάκις ἀναφύονται δυσχέρειαι περὶ τὴν ἐκ ἰμῆσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀγροτῶν, ζητήτε τὴν ἐνίσχυσιν ἡμῶν διὰ τῶν κατὰ τόπους ἐποικιστικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Α. ΜΥΛΩΝΑΣ.

ΗΘΙΚΟΠΟΙΕΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

4. Νεώτεροι φιλόσοφοι καὶ παιδαγωγοί.

Πρὶν ἀναφέρωμεν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι διίσχυρίζονται ὅτι ἡ διδασκαλία δὲν ὤφειλε, θεωροῦμεν ἀπαραίτητον γὰρ σημειώσωμεν ἐνταῦθα ἐν περιλήψει τὰς ἰδέας τῶν μεγαλύτερων νεωτέρων φιλοσόφων καὶ παιδαγωγῶν.

Ὁ φιλόσοφος Λειβνίτιος (Leibnits) τρεσάτην πεποίθησιν εἶχε περὶ τῆς δυνάμεως τῆς διδασκαλίας, ὡςτε ἐφώνασεν εἰς τινὰ συνάθροισιν: «ἐμπιστευθῆτε εἰς ἡμᾶς τὴν παιδείαν, καὶ θὰ μεταβάλωμεν εἰς χρόνον βραχύτερον τοῦ αἰῶνος τὸν χαρακτῆρα τῆς Εὐρώπης». Ἀλλὰ καὶ ὁ μέγιστος φιλόσοφος τῶν νεωτέρων χρόνων, ὁ Κάντιος, δὲν ὑπολείπεται εἰς τὴν πεποίθησιν τῆς δυνάμεως, τὴν ὅποιαν ἔχει ἡ διαπαιδαγωγίσις. «Εἰς τὴν ὀρθὴν ἀνατροφὴν, λέγει, ἔγκειται τὸ μέγα μυστικὸν τῆς τελειοποιήσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως». ὁ δὲ Φ. χίτιος (Fichte) προχωρεῖ ἀκόμη τολμηρότερον, λέγων: «Ἡ τύχη παντός λαοῦ, καὶ ἡ ἀκμὴ καὶ παρακμὴ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ μόνης τῆς καλῆς ἀνατροφῆς, τῆς ὁποίας τογχανεῖ ἡ νεολαία», καὶ προσθέτει, ὅτι «ὁ καλὸς δύναιται διὰ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ γὰρ κατορθώσῃ γὰρ πείσῃ γὰρ θέλῃ ὁ ἄλλος ὅ,τι αὐτὸς θέλει». Ἀληθινὰ δὲν ἠδύνατο

γὰρ τονισθῆ ἄλλος μεγαλύτερος ὕμνος διὰ τὴν δυνάμιν τῆς ἀνατροφῆς. Καὶ οἱ μεγαλύτεροι παιδαγωγοὶ θεωροῦσι τὴν διδασκαλίαν ὡς ἐν τῶν ἀρίστων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτογχάνεται ἡ καλύτερσις τοῦ ἀνθρώπου. Μάλιστα ὁ Κομένιος (Komenius) διίσχυρίζεται «ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν γὰρ εὐρεθῆ φύσις τοιοῦτον ἄγονος ὡστε ἡ ἐπιμέλεια γὰρ μὴ δύναιται γὰρ ἐπιφέρῃ μηδεμίαν βελτίωσιν». Ταῖς ἴδια περίπου λέγουσι καὶ ὁ Pestaloggi ὁ Herder καὶ ἄλλοι. Ὁ δὲ πατὴρ τῆς ἐπιστημονικῆς παιδαγωγικῆς, ὁ Ἑρβартος (Herbart) ἀποδεικνύει ἐπιστημονικῶς, ὅτι «ἡ ἀγωγή μεγίστην δυνάμιν δύναιται γὰρ ἀσκήσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅχι μόνον εἰς τὸν νοῦν καὶ τὸ συναίσθημα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν θέλησιν αὐτοῦ». Ὡστε φιλόσοφοι τοιοῦτοι, τοὺς ὁποίους ἀναγνωρίζουσι καὶ οἱ πολέμιοί των, καὶ παιδαγωγοὶ τῆς πρώτης γραμμῆς, ἀφιερῶσαντες ὀλόκληρον τὸν βίον των εἰς τὴν συστηματικὴν ψυχολογικὴν ἐξέτασιν, ἂν ὁ ἄνθρωπος μεταβάλλεται διὰ τῆς διδασκαλίας, ἐκήροξαν μὲ μίαν φωνήν, «μάλιστα» Ὅσας τώρα θεωρίας καὶ ἄν παρουσιάσωσιν οἱ δυσμενῶς διακείμενοι πρὸς τὴν δυνάμιν τῆς διδασκαλίας, διὰ τὰ διασειῶσι τὸ θεμέλιόν τῆς, οὐδὲν θὰ κατορθώσωσι. Θέλετε δὲ γὰρ προσθέσωμεν καὶ τοῦτο; Ὅσον αὐτοὶ ἐπιχειροῦσι μὲ τὰ ἀνοῦσια καὶ ἀερώδη ἐπιχειρήματά των γὰρ προσβάλλωσι τὸ κύρος τῆς δυνάμεως τῆς διδασκαλίας, κατὰ τοσοῦτον στερεώνουσιν αὐτήν. Ὅπως δηλαδὴ τὸ δένδρον, ὅσον φροσᾶται πέρα ἀπὸ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων, εἶνα ἐκριζωθῆ, τοσοῦτον τὰς ρίζας τοῦ στερεώτερον ἐξαπλώνει ὑπὸ τὸ βάθος τῆς γῆς, οὕτω καὶ ἡ ἀξία τῆς διδασκαλίας ἐνισχύεται καὶ τρανοῦται, διὰ τῶν πολέμων, τοὺς ὁποίους κάμνουσι πρὸς αὐτήν. Τὸ μόνον ὅμως, τὸ ὅποιον μᾶς λοπεῖ εἶναι ὅτι, παρ' ὅλην τὴν ἀδιαφιλονείκητον δυνάμιν τῆς ὤφελιαις τῆς διδασκαλίας, ἐν τούτοις κρυφίως καὶ ὑπόσως διακιδεται τὸ ἀντίθετον, καὶ οἱ τροφικοὶ βλαστοὶ τοῦ ἔθνους ποτίζονται τὸ δηλητηριῶν τῆς διδασκαλίας τῶν ἀπαισιοδόξων. Ἡ βλάβη, ἡ ὁποία συντελεῖται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, εἶναι μεγάλη, μεγίστη. Διότι τὰ βιβλία ταῦτα, τὰ ὁποία διδασκοῦσι τὴν ματαιοπονίαν τῆς διδασκαλίας, εἶναι ἄφθονα, εὐρίσκονται εἰς τὰς προθήκας τῶν μεγαλύτερων βιβλιοπωλείων τῶν μεγαλοπόλεων, κομφοδεμένα, ἵνα συναρπάξωσι τοὺς ἀναγνώστας καὶ τὰς ἀναγνώστριάς. Σκέφθητε τώρα, ὅποιαν νέκρωσιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ὀραίου ἐπιφέρουσι τὰ βιβλία ταῦτα. Εἰς τίνες; Εἰς τοὺς μέλλοντας πατέρας, εἰς τοὺς μετ' ὀλίγον μητέρας! Καὶ ἐν ᾧ τώρα ἀκόμη πνέει πνεῦμα ἀδιαφορίας πρὸς τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων, καὶ οἱ περισσότεροι λέγουσιν «ἄφησε τὸ παιδί γὰρ ἐξελιχθῆ ὅπως ἡ φύσις τὸ ἐπλασε», συμπεραίνετε ὅποιαν ὁμολογοῦμένως ἀδιαφορίαν προμακτικὴν θὰ συνανετή-

σωμεν ἀπὸ ἐκείνου, οἱ ὅποιοι πλέον ἐποίσθησαν μὲ τὰ θολερὰ διδάγματα, ὅτι ἡ διδασκαλία εἶναι ἀνωφελής. Αἱ κόραι θὰ γίνωσι διδασκάλισσαι, καὶ κατὰ τὰς ἰδέας θὰ ἀφήσωσι τὰ κοράσια τελείως εἰς τὰς ζωώδεις ὁριὰς των. Οἱ νέοι θὰ γίνωσι διδάσκαλοι, καθηγῆται καὶ τοὺς μαθητὰς των θὰ διδάξωσι νὰ κάμνωσιν ὅ,τι τοὺς ἀρέσει καὶ εὐχαριστεῖ! Καὶ αὐτὸ τὸ ταλαίπωρον ἔθνος τότε ποῦ θὰ φθάσῃ; Ἄς ἀπαντήσωσιν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι κηρύττουσι τὴν ἐλευθερίαν πάσης κακίας, «οἱ ἔχοντες μὲρψωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δόναμιν αὐτῆς ἡρηνημένοι» (Β. Τιμ. 3,5) Ἄληθῶς δὲν ἦτο ἄλλο χωρίον πραστατικώτερον διὰ νὰ καυτηρήσῃ ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι ὀπίσχονται τὴν ἀσμάρψωσιν τῆς κοινωνίας, καὶ ὅμως εἰς τὰ πράγματα πιστοποιοῦν, ὅτι τίποτε δὲν παραδέχονται. Ἐντεῦθεν λοιπὸν πᾶς, ὁ ὅποιος αἰσθάνεται τὴν σημερινὴν ἐκφραλιστικὴν κατάστασιν καὶ πονεῖ τὴν καλοτέρουσιν τῆς κοινωνίας, δὲν πρέπει νὰ παύσῃ νὰ κηρύττῃ διὰ λόγων καὶ διὰ ἔργων, ὅτι ἡ θλιβερὰ θέσις μας ὀφείλεται κυρίως εἰς τὰ ἐκφραλιστικὰ φαῦλα βιβλίου.

Σ. Γ. Α.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	
2	{ Ἀποστ. Κ' Κυρ. ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον... (Γαλ. 1, 11-19) Εὐαγγ. Β' Κυρ. Λουκᾶ: Εἶπεν ὁ Κ. ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος... (Λουκ. 16,19-31) Ἐωθινὸν Θ' Ἦχος Γ'
9	{ Ἀποστ. ΚΑ' Κυρ. Ἀδελ. εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος... (Γαλ. 2,16-20) Εὐαγγ. Ζ' Κυρ. Λουκᾶ: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπος τις... (Λουκ. 8,41-56) Ἐωθινὸν Ι' Ἦχος Δ'
16	{ Ἀποστ. Ἀγ. Ματθαίου, (Α' Κορ. 4,9-16). Εὐαγγ. Ἀγίου Ματθαίου. (Ματθ. 9,9-13). Ἐωθινὸν ΙΑ' Ἦχος πλ. Α'
23	{ Ἀποστ. ΚΓ' Κυρ. Ἀδελ. ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν... (Ἐφεσ. 2,4-10). Εὐαγγ. Θ' Κυρ. Εἶπεν ὁ Κ. ἄνθρωπου τινὸς πλουσίου... (Λουκ. 16,19-31) Ἐωθινὸν Α' Ἦχος πλ. Β'
30	{ Ἀποστ. Ἀγίου Ἀνδρέου (Α' Κορ. 4,9-15). Εὐαγγ. Ἀγίου Ἀνδρέου (Ἰωάνν. 1,35-52). Ἐωθινὸν Β' Ἦχος Βαρύς

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ὁ βίος τῶν περισσοτέρων πλουσίων
(Κυριακὴ Ε' Λουκᾶ—2 Νοεμβρίου)

«Ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος καὶ ἐνεδεδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶ.»
(Λουκ. 16, 19)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.— Βαθύτατα πρέπει νὰ κλονίσῃ τὰς καρδίας ὄλων, ὅσοι θεωροῦσιν ἑαυτοὺς οικονομικῶς ἀνεξαρτήτους, τὸ πάθημα τοῦ πλουσίου τούτου. Ποῖα ἀντίθεσις τῆς ἐπιγείου ζωῆς του πρὸς τὴν μετὰ θά-

νατον ζωὴν; Ποῖα ἀντίθεσις τῆς ζωῆς τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ ἀσπλάγγου τούτου πλουσίου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μετὰ θάνατον;... Ὀλίγοι πλούσιοι σήμερον δύνανται νὰ εἴπωσιν ὅτι δὲν ἀκολουθοῦσι τὴν τακτικὴν τοῦ βίου τοῦ πλουσίου τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.— Α'. Πῶς ζῶσιν οἱ περισσοῦτοι τῶν πλουσίων Β'. Συνέπειαι τῆς προκλητικῆς ζωῆς τῶν πλουσίων

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.— Πῶς ζῶσιν οἱ περισσοῦτοι τῶν πλουσίων.

Α'. Θεὸς αὐτῶν εἶναι τὸ «ἐγώ» ὑπὸ τὴν παχυλοτάτην αὐτοῦ ἐκδοχὴν· καὶ σκέπτονται διαρκῶς:

1.— Πῶς νὰ ἐνδυθῶσι λαμπρότερον καὶ ἐπιδεικτικώτερον...

2.— Πῶς νὰ ἐκμυζῶσι πᾶσαν ἡδονὴν καὶ τέρψιν τοῦ παρόντος βίου...

Β'. Ἀδιαφοροῦσι:

1.— Πρὸς τὸν τόμον τοῦ Θεοῦ: διέρχονται ὥρας ὀλοκλήρους ἀναγινώσκοντες τὰ «ἀκατάληλλα»... θεωροῦσι ταπεινωτικὸν νὰ ἐμβαθύνωσιν εἰς τὰς σελίδας τῶν Γραφῶν καὶ νὰ συμβουλευθῶσιν αὐτάς, Ναὸς αὐτῶν εἶναι τὸ θέατρον καὶ τὰ κοσμικὰ κέντρα ἀναψυχῆς. Νόμος αὐτῶν εἶναι τὸ πάθος αὐτῶν...

2.— Πρὸς τὸ μετὰ θάνατον μέλλον: Μόνον τὸ παρὸν ἀπασχολεῖ αὐτοὺς: «ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου».

3.— Πρὸς τὴν δυστυχίαν τοῦ πτωχοῦ: Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ σημερινοῦ πλουσίου πρὸς τὸν πτωχὸν Λαζάρου εἶναι οἰκτρὰ εἰκὼν τῆς πραγματικότητος...

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.— Συνέπειαι τῆς προκλητικῆς ζωῆς τῶν πλουσίων.

Ἀπατῶνται ὅσοι νομίζουσιν ὅτι εἶναι ἀπολύτως κύριοι νὰ ζῶσιν ὅπως θέλουσι, χωρὶς νὰ ἔχωσι νὰ δώσωσιν εἰς κανένα λόγον καὶ χωρὶς νὰ εἶναι ἄξιοι κατακρίσεως. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἶναι δικαίωμα των, δὲν ἔχουσιν ὅμως δίκαιον εἰς τὸ δεύτερον· τοῦτο οὔτε λογικὸν εἶναι, πολλῶν δὲ μᾶλλον οὔτε χριστιανικόν... Ὅττω δὲ ὑπόκεινται εἰς ὀδυνηρὰς συνέπειας:

Α'.— Ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ:

1.— Στεροῦσιν ἑαυτοὺς τῆς γλυκείας πνοῆς τῆς θρησκείας...

2.— Ἐξεγείρουσι τὴν ἀγανάκτησιν τῶν πτωχῶν καὶ τὸ μῖσος τῶν ἐργατικῶν μαζῶν καὶ ἐξωθοῦσιν εἰς κοινωνικὰς ἀνατροπὰς.

—2.— Αὐτοὶ οὗτοι προσηλοῦνται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὸν χρηματισμὸν καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν. Πῶς ἄλλως θὰ δύνανται ν' ἀνταποκρίνωσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πολυδαπάνου βίου των;

3.— Ἐκτίθενται εἰς τοὺς κινδύνους τῆς τροφῆς.

τητος : ἀργίας, φυγοπονίας, ἄσθενειῶν...

Β'.—'Εν τῇ μελλούσῃ ζωῇ :

1.—'Αναμένει αὐτοὺς φορικῶδης ζωῆ : ὀδύνη καὶ στεναγμός...

2.—Τὸ ἀδύνατον τῆς Σωτηρίας αὐτῶν : «*ἐν τῷ Ἄδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια*».

ἘΠΙΛΟΓΟΣ.—'Αποκαλυπτικωτάτη ἢ ἀλήθεια περὶ τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου. Ὅστις δὲν ἐπωφεληθῆ αὐτὴν ἐν τῷ παρόντι βίῳ, θὰ μετανοῇ ματαίως ἐν τῷ μέλλοντι. διὰ τοῦτο : α'. οὔτε ὁ πλούσιος νὰ νομίσῃ ποτὲ ὅτι μὲ τὸν πλοῦτόν του δὲν ἔχει ἀνάγκη οὐδὲ τὸν Θεόν. β'. οὔτε ὁ πτωχὸς νὰ πιστεύῃ ὅτι μόνον μὲ τὸν πλοῦτον δύναται τις νὰ εἶναι εὐτυχῆς καὶ ἀξιωμακάριστος...

Ε.Ι.Κ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξηκολούθησε καθ' ἅπασαν τὴν διαρρευσάσαν ἑβδομάδα τὰς συνεδρίας αὐτῆς προέβη δέ, σὺν τοῖς ἄλλοις, κατὰ πλειοψηφίαν, εἰς τὴν πληρωσιν τῶν χηρευόντων Ἀρχιερατικῶν θρόνων, περὶ ἧς ἐν καιρῷ γενήσεται λόγος.

—Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθμ. 98269 τοῦ Ἐπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συλλογῆς ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν κωδωνοστασίου τοῦ ἐν Γριβιτοῖς ἱεροῦ ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, τὴν συστάσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 30800 τοῦ ἔτους 1922 ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τροποποιηθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 76179 π. ἔ. ἀποφάσεως, ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἐραδικὰς ἐργασίας τῆς μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1925.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 96124 πράξεως τοῦ αὐτοῦ Ἐπουργοῦ, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος ἀρχιμ. Διονυσίου Ραυτοπούλου, ὡς μέλους τῆς ἐραδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνέγερσιν κυρίῳ πρὸς ἐγκατάστασιν Γραφείου καὶ διαμονὴν τοῦ Μητροπολίτου Κυρυστίας, ἐπιτρέπεται νὰ προσληφθῆ ὁ Ἀρχιμ. Παῦλος Βάσσα καὶ ἐπὶ πλέον ὁ ἱατρός Σταμ. Λουκανάκις καὶ ὁ υποθηκοφύλαξ Γεώργιος Ζαχαρόπουλος.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 104993 πράξεως τοῦ Ἐπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, παρέχεται εἰς εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ἢ ἄδεια ὅπως συλλέξῃ ἐράνους ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πράξεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως (30 Σεπτ. 1924) μεταξὺ τῶν κατοίκων Παιραιῶς, Παλαιῦ καὶ Νέου Φαλήρου ὑπὲρ ἀποπερατώσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως (Κάτω Βιγλίων).

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 10 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ.

κανονίζονται τὰς τῆς διοικήσεως τοῦ ἐξωκκλησίου «Παναγίας Φανερωμένης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος.

—Δι' ἐτέρου Διατάγματος ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, κανονίζονται τὰς τῆς διοικήσεως τοῦ ἐξωκκλησίου «Παναγία ἡ Γιάτρισσα» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λακεδαιμόνος καὶ Μονεμβασίας.

—Διὰ Διατάγματος, ὑπὸ χρον. 16 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. ἐκδοθέντος ἐν Ὑδρῳ, μετατρέπονται αἱ Ἱεραικαὶ Σχολαὶ Ἰωαννίνων καὶ Τριπόλεως εἰς τὴν μορφήν τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς καὶ ἰδρύνονται ἱεραικαὶ Σχολαὶ κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Ριζαρείου ἐν Σάμῳ Χανίοις, Λαμῖα καὶ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πεντέλης, τῇ ὑπαγομένῃ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Αἱ σχολαὶ αὗται ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπὶ οὐσίαν τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀσκουμένην διὰ τῶν οἰκειῶν Μητροπολιτῶν. Ἐν τῷ αὐτῷ Διατάγματι ρυθμίζονται τὰ τῆς διοικήσεως τῶν Σχολῶν τούτων.

—Λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου, εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Ἁγίας Σοφίας Παιραιῶς, Κυριακὸν Σχολεῖον «ἡ Τιβερίας» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ζηλωτοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Κυρίλλου Ζαχοπούλου, εἰς ὃ παρέχεται ἐνθερμος ὑποστήριξις ἐκ μέρους τῶν κυριῶν καὶ κορασιῶν τῆς ἐνορίας Ἁγίας Σοφίας.

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 4 Ὀκτωβρίου, προάγεται εἰς γραμματέα β' τάξεως ὁ παρὰ τῷ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείῳ ὑπηρετῶν γραφεὺς α' τάξεως Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Ἀγγελιδάκης.

—Διὰ πράξεως τοῦ Ἐπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὑπ' ἀριθμ. 109995 καὶ χρον. 19 Σεπτεμβρίου διορίζεται πενταμελὲς Μικτὸν Συμβούλιον διὰ τὴν τέως Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν Ροδοπόλεως, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ τέως Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ροδοπόλεως καὶ νῦν ἀντιπροσώπου τοῦ αὐτοῦ Μητροπολίτου Ἀρχιμανδ. Παναρέτου, ὡς προέδρου, καὶ ἐκ τῶν κ.κ. Εὐσταθίου Σπυριάντη, ἱατροῦ, Κωνσταντ. Π. Βασιλείου Παπαδοπούλου, Γεωργίου Ευζελίδου καὶ Ἀντωνίου Παπαδοπούλου, ὡς μελῶν, μὲ ἔδραν τὴν Δράμαν.

—Δι' ὁμοίας πράξεως ὑπ' ἀριθμ. 109998 καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν διορίζεται πενταμελὲς Μικτὸν Συμβούλιον διὰ τὴν τέως Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν Κυθωνιῶν—Μασχονησιῶν καὶ τῶν πέριξ, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Κυθωνιῶν κ. Εὐγενίου, ὡς προέδρου, καὶ τῶν κ. κ. Ἰωάν. Δ. Ζερβοῦ, Ἰωάν. Ε. Κερσετετζῆ, Ἀλεξάνδρου Ν. Καλδῆ καὶ

Κυριάκου Κυριακίδου, ὡς μελῶν, με ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

—Καθ' ἡ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Φαρσάλων, κηρύσσει ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ἑορτήν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου ὁ ἔλλογιμώτατος διευθυντὴς τοῦ Ἑλλην. Σχολείου κ. Ἰωάννης Παπαϊωάννου, διδάκτωρ τῆς Θεολογίας.

—Κατὰ τὴν ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ποιμαντορικὴν περιοδεῖαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἄρτης κ. Σπυρίδων συνεκάλεσε δύο Ἱερατικὰς συγκεντρώσεις, μίαν ἐν τῷ χωρίῳ Μιλιανῶ καὶ ἑτέραν ἐν Βουραγελίῳ. Κατ' αὐτὰς συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἡφμερικῶν Κλήρου. Κατὰ τὴν περιοδεῖαν αὐτοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ διαφωτίσῃ περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ μετερρυθμισμένου ἡμερολογίου καὶ νὰ συμμορφώσῃ τοὺς ἐν ἀπορίᾳ εὐρισκόμενους.

—Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὑπ' ἀρ. 109997 καὶ χρονολ. 17 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. διορίσθη πενταμελὲς Μικτὸν Συμβούλιον διὰ τὴν τέως Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν Βρουύλων, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Ἐπιπροέδρου κ. Κυρίλλου Ψύλλα, ὡς προέδρου καὶ ἐκ τῶν κ. κ. Σάββα Πασπάτη, Ἐλευθερίου Λαμπρικίδου, Νικολάου Μαγκανάρη καὶ Σταματίου Παπαζογλου, ὡς μελῶν, καθὸ διατελεσάντων καὶ ἄλλοτε ὡς μελῶν ὑπὸ παρομοίαν ἰδιότητα ἐν τῇ ὡς ἄνω Ἐπαρχίᾳ. Ἐδρα τοῦ Συμβουλίου τούτου ὁρίζονται αἱ Ἀθήναι.

—Διὰ παρομοίας πράξεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ὑπὸ χρον. 19 Σεπτεμβρίου, διορίσθη πενταμελὲς Μικτὸν Συμβούλιον διὰ τὴν τέως Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν Ἡλιουπόλεως καὶ Θείρων, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως κ. Σμαράγδου, ὡς προέδρου, καὶ τῶν κ. κ. Γεωργίου Βεϊνόγλου, Κωνσταντίνου Μειμάρογλου, Μιχαὴλ Τζιγτέμογλου καὶ Γεωργίου Χ' Προδρόμου, ὡς μελῶν, με ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

—Δι' ἑτέρας πράξεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ὑπ' ἀριθ. 97064 καὶ χρον. 19 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. διορίζεται πενταμελὲς Συμβούλιον διὰ τὴν τέως Ἐκκλησίαν, Ἐπαρχίαν Ἐφέσου, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Τοποτηρητοῦ καὶ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐφέσου Ἀρχιμ. κ. Κυρίλλου Ζαχοπούλου, ὡς προέδρου, καὶ τῶν κ. κ. Γεωργ. Μαυρουδῆ, Ἀθαν. Πετρίδου, ἱατροῦ, Γεωργ. Λεονταρίτη καὶ Σωτηρίου Δημοπούλου, ὡς μελῶν, με ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Καθ' ἡ γράφει ὁ ὁμογενὴς τύπος τῆς Κωνσταντι-

νουπόλεως, ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 7ης Ὀκτωβρίου προέβη εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας πράξεις :

Α'. Ἀνεκήρυξε τὰς ἑξῆς νέας Μητροπόλεις: 1) Τὸ Βόρειον τμήμα τῆς Χίου μετὰ τῶν νήσων Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν, ὑπὸ τὸν τίτλον Καρδαμύλων, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν, 2] τὸ τμήμα Πλωμαρίου τῆς Ἐπαρχίας Μιτυλήνης ὑπὸ τὸν τίτλον «Πλωμαρίου», 3] τὸ τμήμα Καβάλλας τῆς Ἐπαρχίας Ξάνθης, ὑπὸ τὸν τίτλον «Καβάλλας», 4] τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀρδαμερίου, 5] τὴν Ἐπαρχίαν Μετσόβου μετὰ τμήματος τῆς Ἐπαρχίας Ἰωαννίνων, 6] τὴν ἐπισκοπὴν Κίτρους, 7] τὴν ἐπισκοπὴν Καμπανίας, 8] τὴν ἐπισκοπὴν Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου ὄρους, 9] τὴν ἐπισκοπὴν Πολυανῆς, 10] τὴν Μητρόπολιν Θάσου, 11] τὴν Μητρόπολιν Ζίχνης ἐκ τμήματος τῆς Δράμας καὶ Νευροκοπίου, 12] τὴν Μητρόπολιν Ἰκαρίας, 13] τὴν Μητρόπολιν Σουφλίου ἐκ τμήματος Διδυμοτείχου, 14] τὴν Μητρόπολιν Νιγρίτης ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Σερρών, 15] τὴν Μητρόπολιν Λαγκαδᾶ, 16] τὴν Μητρόπολιν Γεννησιῶν καὶ 17] τὴν Μητρόπολιν Φιλιατῶν.

Β'. Ἐξέλεξε: 1] Μητροπολίτην Καρδαμύλων, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν τὸν Μητροπολ. Κορυτσᾶς κ. Ἰωακείμ, Χίον τὴν πατρίδα, ὡς εἶχε ζητήσῃ καὶ ἡ Ἐπαρχία, 2] Μητροπολίτην Ἀρδαμερίου τὸν Ἀρχιδιακονεύοντα Ἀρχιμ. κ. Καλλίνικον Κρεατσούλην. 3] Μητροπολίτην Πλωμαρίου τὸν Μητροπολ. Καλλιουπόλεως κ. Κωνσταντῖνον, 4] Μητροπολίτην Μετσόβου τὸν Μητροπολ. Γάνου καὶ Χώρας Τιμόθεον, 5] Μητροπολίτην Καβάλλας τὸν Μητροπολ. Βερροίας κ. Χρυσόστομον, 6] εἰς τὴν Μητρόπολιν Βερροίας μετέθεσε τὸν Μητροπολίτην Μυριοφύτου καὶ Περιστασῆς κ. Σωφρόνιον.

— Κατὰ πληροφροίας τοῦ αὐτοῦ τύπου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀσθενεῖ σοβαρῶς ἀπὸ ἡμερῶν ἡ Α.Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Γρηγόριος Ζ'.

— Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθμ. 106938 τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγεινῆς παρέχεται ἡ ἄδεια εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων Δράμας, ὅπως δι' ἐπιτροπῆς, ἐκ τριῶν τοῦλάχιστον προσώπων ἀποτελουμένης, συλλέξῃ ἐράνους μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ Δράμας ὑπὲρ τοῦ εὐτρεπισμοῦ τοῦ ἄρτι εἰς ἐκκλησίαν μετατραπέντος τμημένου Μουφτείας Δράμας, μέχρι τέλους τοῦ 1924.

—Κατὰ πληροφροίας ἐκ Δελβίνου — Ἀλβανίας, ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις, ἐπιδιώκουσα τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης εἰς τὸν ὀρθόδοξον ναὸν τῆς πόλεως ταύτης, ἀντικατέστησε τὸν Ἀρχιερατικὸν

Ἐπίτροπον διὰ τοῦ Ἀλβανοφώνου παπᾶ Βασιλείου. Τούτου ἕνεκα ὁ ὀρθόδοξος λαὸς τοῦ Δελβίνου εἶναι ἀνάστατος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Χθὲς ἀπῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς διατρίψας ἐν Ἑλλάδι Σεβ. Μητροπολίτης Νουβίας κ. Νικόλαος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἱεροσολύμων πρὸς τὸν «Πάνταϊνον» τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐλέγγου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ἔπαυσε κατ' αὐτὰς, διὰ τῆς βίας καὶ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Μακαριωτάτου, τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ἐπίτροπον Ἀρχιμ. Βησσαρίωνα, διὰ νυκτὸς δὲ ἀντικατέστησε τὰ κλεῖθρα τοῦ Γραφείου του! Τὸ γεγονός τοῦτο χαρακτηρίζεται ὑπὸ ἧς Ἀδελφότητος ὡς τελεία αὐτῆς ὑποδούλωσις εἰς τὸν «Ἐλεγγον», ὃχι μόνον οἰκονομική, ἀλλὰ καὶ διοικητική.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λευκωσίας, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, συνεδριάσασα τῇ 30ῇ λήξαντος μηνὸς Σεπτεμβρίου, διεσκέφθη ἐπὶ πειθαρχικῶν τοῦ Κλήρου παραπτωμάτων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν τινι τῶν συνεδριῶν τῆς Προσυνοδικῆς Συνδιασκέψεως, τῆς ὀργανώσεως καὶ συγκληθείσης ὑπὸ τῆς «Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Γαλβέτς ἀγορεύσας εἶπε, σὺν ἄλλοις, καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Ἡ ἐπανάστασις τῆς Ρωσίας εἶναι ἡ μεγίστη τῶν κοινωνικοπολιτικῶν ἐπαναστάσεων τοῦ κόσμου. Αὕτη ὅμως, ἐνῶ περιέλαβε καὶ συνήνωσε πάντα τὰ γνησίως ἐπαναστατικά στοιχεῖα τῆς χώρας, δὲν συνεχίνησε τὰ ἐκκλησιαστικά στοιχεῖα. Ἀμφότεραι αἱ ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησίαι, καὶ ἡ Τυχωνική καὶ ἡ ἀνακαινιστική, εἶνε ἐξ ἴσου μοναρχικαί. Καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν μελετῶν τὰς κοινωνικοπολιτικὰς ὀργανώσεις ὅλου τοῦ κόσμου, εὔρον εἰς τοὺς κλείστους τῶν λαῶν ὑπάρχον τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα. Ἀλλὰ αἱ ἐπαναστατικαὶ τάσεις ἀναπτύσσονται ὀρθῶς μόνον ἐν αἷς χώραις εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἐπανάστασιν ἀντιστοιχεῖ καὶ ἀνταποκρίνεται ἡ θρησκευτικὰ ἐπανάστασις. Ὅπου ὅμως τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα ρυθμίζεται ὑπὸ παλαιῶν ἀνιδραστικῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐπαναστατικῆς ἐλευθερίας οὐδέποτε θὰ ἐκδηλωθῇ πονήρως καὶ ἀκολύτως. Διὰ τοῦτο ἐν τῇ Λενινικῇ Ρωσίᾳ χάριν τῆς προσόδου πρέπει ἀμέσως νὰ γεινῆ πλήρης καὶ ριζικὴ ἐκκλησια-

στικὴ ἐπαναστατικὴ μεταρρυθμισίς, παρεμφερὴς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Λουθήρου συντελεσθεῖσαν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ χριστιανισμὸς τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων. Ἡ τελεσορωτότερα ἀντιθρησκευτικὴ προπαγάνδα εἶνε ἐκείνη, τὴν ὁποίαν κάμνει ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία διὰ τῶν ἐμφυλίων ἐρίδων της. Καὶ ἡ ἀληθὴς ἐκκλησιαστικὴ ἐπανάστασις θὰ ἀρχίσῃ μόνον ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκείνων παραγόντων, οἵτινες θὰ ἀναδειχθῶσιν ἱστάμενοι εἰς τὸ ὕψος τῆς σημερινῆς ἱστορικῆς στιγμῆς...»

— Κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς αὐτῆς Συνδιασκέψεως πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ περὶ τῆς μεγάλης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διαδόσεως καὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ διαφόρων θρησκευτικῶν αἵρέσεων ἐν Ρωσίᾳ. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε τὰ μέγιστα ἢ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἀφάνταστος ἀταξία καὶ αἱ ἐμφύλιοι ἐριδες καὶ ἡ ἐκ τούτων ἐπελθούσα κατάρτησις καὶ ἐξασθένεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν δυνάμεων. Εἶναι περιέργον, ὅτι περισσότερων συμπαθειῶν ἀπολαύει καὶ ὀσημέραι διαδίδεται περισσότερον ἢ αἵρεσις τῶν Μενωνιτῶν. Ἐπισης διαδίδονται καὶ πολλαὶ διάφοροι μορφαὶ ὁποῖα ἢ τῶν εὐνουχιστῶν κλπ.

— Κατὰ τινι συνεδρίᾳ τῆς Συνδιασκέψεως ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως κατ' ἀρχὴν ἀναγνωρισθῇ ὡς λίαν ἐπιθυμητὴ ἡ ἔνωσις μετὰ τῶν σχισματικῶν παλαιοπίστων.

— Ἡ Προσυνοδικὴ Συνδιάσκεψις ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς συνεδρίᾳ ἐψήφισε τὸν ἀκόλουθον χαιρετισμὸν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Σοβιέτ:

«Ἡ μεγάλη Πανρωσικὴ προσυνοδικὴ Συνδιάσκεψις τῆς ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, κατορθομένη τῶν ἐργασιῶν της, ἀπευθύνει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Συνδέσμου τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν λόγον χαιρετισμοῦ κατ' ἐθνικὴν ὑποχρέωσιν, ἐνισχυομένη ἔτι μᾶλλον ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου ἀναγνωρίσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ Συνδέσμου τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ζ'. Ἡ Ρωσικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, δεδεμένη τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ Τσερισμοῦ, μόνον διὰ τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπανάστασεως ἀπεδόθη εἰς τὴν οἰκείαν αὐτῇ ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν, ἧς ἦτο ἐσπερημένη ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας. Ἡ ἀπόφασις περὶ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Κράτους κατέλυσε νομικῶς καὶ πραγματικῶς εἰς τὴν ἀπελύτως νομιμόφρονα στάσιν τηροῦσαν Ἐκκλησίαν νὰ δημιουργήσῃ νέας μορφὰς ζωῆς τηρουμένης ἀπαρχαράκτου καὶ ἀμεταβλήτου τῆς αἰωνίας αὐτῆς οὐσίας. Ἡ Συνδιάσκεψις εὐρέθη πρὸς λίαν πολυπλόκων

προβλημάτων. Τούτων τὸ κυριώτατον ἦτο ὁ πλήρης καὶ ἀπόλυτος ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τοῦ Τύχωνος καὶ τῆς ἀντεπαναστάσεως, ἐπικινδύνων διὰ τὴν ὀρθὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γνησίου χριστιανικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἤδη ἐν τῇ Συνόδῳ τοῦ 1923 ἀπολύτως καὶ ὀριστικῶς διακόψασα πάντα δεσμὸν πρὸς πᾶν εἶδος ἀντιδράσεως, θρησκευτικῆς ἢ πολιτικῆς, οὐδέποτε θὰ ἀποσιῇ τῆς μόνης ὀρθῆς καὶ ὑπὸ τῶν κανόνων διαγορευομένης ὁδοῦ ταύτης τῆς καθαρᾶς θρησκευτικῆς ἀναπτύξεώς της. Ἡ μεγάλη Προσυνοδικὴ Συνδιάσκεψις παρατηρεῖ καὶ ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοινωνικῆς συνειδήσεως, τῆς τε ρωσικῆς καὶ τῆς ἐξωτερικοῦ, ὅτι πάντα ταῦτα ὀφείλει εἰς τὰς μεγάλας ἀρχὰς τῆς Σοβιετικῆς Πολιτείας, τὸ πρῶτον καθ' ὅλην τὴν ρωσικὴν ἱστορίαν ἀνακηρυξάσης τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως. Διὰ ταῦτα μετὰ βεβαιότητας ἐκάνει τὴν μεγάλη Πανρωσικὴ Προσυνοδικὴ Συνδιάσκεψις προσ-αγορεύει τὴν ἐργατο-χωρικὴν ἐξουσίαν, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐργαζομένων, τὴν μόνην ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ διὰ τῆς περὶ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Πολιτείας ἀποφάσεώς της, τῆς ἐν τῇ ζωῇ εὐσταθοῦς ἐφαρμοζομένης, παρασχοῦσαν ἐκείνην τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχασε, ἐν τῇ καταλυθείσῃ αὐτοκρατορίᾳ.

— Ἐν Ρωσίᾳ ἐξακολουθεῖ ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν κατὰληψις καὶ διάλυσις πολλῶν ναῶν καὶ ἡ μετατροπὴ αὐτῶν εἰς φιλανθρωπικὰ καταστήματα ἢ ἐργοστάσια τῇ αἰτήσει διαφόρων σοσιαλιστικῶν σωματείων.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Μόσχας, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος καὶ τῶν τῆς «Ζώσης Ἐκκλησίας» συνεκρούθησαν ἐν Νίξνι Νοβογροδ, προκαλέσαντες σκηνὴν αἱματηρᾶς. Βεβαιοῦται ὅτι πολλὰ θύματα ὑπάρχουσι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἐν Γεωργίᾳ Σεβ. Μητροπολίτης Ναξάριος, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων, ἐθανατώθη διὰ τουφεκισμοῦ. Ὁ θανατωθεὶς ἦτο ἡλικίας 68 ἐτῶν καὶ εὕρισκετο κληνῆρος ἕνεκα ἀσθενείας. Ἀναφέρεται ὅτι κατὰ τὴν θανατικὴν ἐκτέλεσιν ὁ Μητροπολίτης ὑψώσας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν εἶπε τὸ τοῦ Χριστοῦ· «Θεέ μου, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

— Εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀπεστάλησαν δύο ἐπιστολαί, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἀπευθύνεται ὑπὸ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ρωσίας Τύχωνος πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Βαρσοβίας κ. Διονύσιον, ἡ δέ, διαβιβαστικὴ οὔσα τῆς εἰρημένης ἐπιστολῆς,

τῆς Συνόδου τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ρώσων Ἀρχιερέων. Ἐν ἀμοτέραις ταῖς ἐπιστολαῖς ταύταις τονίζεται, ὅτι ὁ Πατριάρχης Τύχων ἀδυνατεῖ νὰ εὐλογῆσῃ καὶ ἐγκρίνῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ Πολωνικῷ Κράτει, ἐφ' ὅσον ἀνεκηρύχθη αὕτη αὐτοκέφαλος ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀντικανονικῶς, μὴ ἔχοντος τὸ δικαίωμα πρὸς τοῦτο, αἰτε τῆς Ἐκκλησίας Πολωνίας ἀποτελούσης μέρος τῆς ἐν Ρωσίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ Πατριαρχικὴ αὕτη ἐπιστολὴ ἐξεδόθη ὡς ἀπάντησις πρὸς εἰρηρικὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βαρσοβίας, δι' ἧς οὗτος ἐζητεῖ παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου Τύχωνος νὰ εὐλογῆσῃ τὴν ἀνεξάρτητον ὑπόστασιν τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ Πατριάρχης Τύχων ἐξαργῶ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἐκ τῆς ἐνώπιον Συνόδου τῆς Πανρωσικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διασαφηνίσεως ὅλων τῶν περιστατικῶν καὶ τῶν κανονικῶν βάσεων τῆς χειραφετήσεως αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σόφιας διωρίσθη νέος ἐξαρχικὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωπος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχρῖδος κ. Βόρις.

— Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Βουλγαρίας φέρεται ἀποφασίσασα ὅτι, ἂν πρόκειται νὰ εἰσαγάγῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν χρῆσιν τὸ νέον ἡμερολόγιον, θὰ πράξῃ τοῦτο τελευταία πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

ΣΥΝΑΓΟΜΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Ἄγ. Αἰκατερίνης δρ. 255, Ἐκκλ. Συμβουλίου Σαπουνάκιων δρ. 7, Σωτηρίου Κούτσικα Προέδρου Κοιν. Γριζάξανου δρ. 194. 40, Νικολάου Κωστάκη Σερ. Μαυριοῦ δρ. 25, Σεβ. Μητροπολίτου Φωκίδος δρ. 547, Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς Συγῆτισης δρ. 18. 10, Τυροῦ δρ. 25, Διονυσίου Παπανικολάου Ἀρχιμανδρ. Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ δραχμ. 213, Σεβασμ. Μητροπολίτου Φθιωτίδος δραχ. 580, Ἰ. Διαμαντοπούλου δρ. 100, Ἀνθίμου Τσάτσου Ἀρχ. Ἄγ. Ἰωάννου Γαργαρέτας δρ. 565, Ἐκκλ. Συμβουλίου Νιάτων δρ. 83 Ἐκκλησιαστ. Συμβουλίου Βαλανιδιῶν δρ. 60, Σπυρίδωνος Στυπῆ Ἱερ. Μουζουῦστα—Γαργαλιάνων δρ. 50, Κωνστ. Ρωμανοῦ Ἄγ. Μαντελεῆμονος δρ. 155, Δημητρίου Θεολογίτη δρ. 500, Ἀθανασίου Κόλλινα Ἱερ. Εὐαγ. Θεοτόκου Καλύβια Θορικοῦ δρ. 40, Παν. Φωτοπούλου Ἱερ. Ἄγ. Γεωργίου Ἐλευσίνος 193. 60, Κοινοτῆς Παλαιοχωρίου Κυνουρίας δρ. 85, Σεβ. Μητροπολίτου Θήμας δρ. 687. 20, Χρυσόστομου Στεργίου Ἱερ. Πηγαδίου Κυνουρίας δρ. 84, Δημητρίου Παπαβασιλείου Ἀγαθῆ δρ. 50, Ὁθωνος Ταμπουρατζῆ Δομοκοῦ δρ. 147, Ἡγ(ίου) Ἰ. Μονῆς Δαδίου δρ. 500, Ἰ. Πρεβεδούρου Ἱερ. Ἄγ. μονῆς Σαλαμίνας δρ. 50, Ἄγ. Εὐθυμίου Ἰ. Ναὸς Γέννησις Θεοτόκου δρ. 25, Μελέτιος Γαλανόπουλος Ἀρχ. Μονεμβασίας δρ. 1607. 90.

Ὁ Ταμίης Ἐρμογένης.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὀλυμπιωτίσης προκηρττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν τὰ κατωτέρω ζῶα τῆς Μονῆς: 1) 2 ἀγελάδες, 2) 4 δαμάλια, 3) 40 αἴγες, 4) 10 προβατίνες. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 27 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10-12 π.μ. συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὀλυμπιωτίσης τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχ. Θεοφάνης Παπαδόπουλος Ἀρχ. Νεόφυτος Σάβρος.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Αἰγιαλαίᾳ Γυναικείας Ἱερᾶς Μονῆς Πεπελενιτζῆς προκηρττει ὅτι, ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸν ἐλαιόκαρπον τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας, τόσον τὸν εἰσπραττόμενον ὡς δικαίωμα ἐπικαρπίας παρὰ τῶν κολλίγων τῆς Μονῆς ἐκ τῶν μῆπω ἀπαλλοτριωθέντων ἐλαιοδένδρων, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐλαιοδένδρων ταύτης. Πρῶτη προσφορὰ ὀρίζονται: δραχμαὶ 7,000, 1200 ὀκάδες ἐλαίου καὶ 200 ὀκάδες ἐλαιῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Αἰγίῳ τὴν 19 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. Οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ παρὰ τοῦ ἐν Αἰγίῳ Συμβολαιογράφου Φιλίππου Φίλου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Πεπελενιτζῆς τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον ἡ ἡγουμέν. Ἀγυσία, Ἀνδρέου αἱ σύμβουλοι Καταφυγὴ Ἐζηνήρη, Εὐθυμία.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων [Θεοδώρων τῶν Καλαβρύτων προκηρττει ὅτι, τὴν 19ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ., καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Βασιλείου Παπακυριαζῆ, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Μητροπολίτου, ὡς καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆς πόλεως Πατρῶν, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως 1ον) μίᾳ ἰσόγειος οἰκία τῆς Μονῆς εὐρισκομένη ἐν τῇ ἄνω πολει Πατρῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ ἁγίας Παρασκευῆς, καὶ 2ον) ἐν περιόλιον αὐτῆς ἐν τῇ θέσει Χελκωματῆ τῆς μεσημβρινῆς πεδιάδος Πατρῶν. Οἱ ἐν γένει ὄροι ὑποχρεώσεων εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς, ἐνθα οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίων Θεοδώρων τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Κελλίστρατος Στυρόπουλος, Βαρθολομαῖος Ἀδαμόπουλος, Παρρῆριος Κουτσόπουλος.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Γαλατᾶκη διακηρττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τῆς κατασκευῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐκ τοῦ δασοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς, τοῦ κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν τέως δήμων Αἰγιάων καὶ Κηρέως 100 χιλιάδων ὀκάδων ξυλανθράκων, 2500 ζυγίων καυσοξύλων καὶ 13 χιλιάδων ὀκάδων πευκοφλοιοῦ, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα κατετέθησαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας, τῆς Κοινότητος Λιμνῆς καὶ Μαντουδίου καὶ τῆς Μονῆς, ἐνθα οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Πρῶτη προσφορὰ εἰ

ἐνοικίον ὀρίζεται τῶν μὲν ξυλανθράκων εἰς λεπτὰ 15 κατ' ὀκάδων, τοῦ δὲ πευκοφλοιοῦ εἰς λεπτὰ 15 κατ' ὀκάδων, τῶν δὲ καυσοξύλων εἰς δραχμὰς 1.50 κατὰ ζυγίον τῶν 100 ὀκάδων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς Εἰρηνοδίκου Λιμνῆς ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐν Λιμνῇ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 2 Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ 10-12 π.μ. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Γαλατᾶκη τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχ. Γρηγόριος Τριανταφυλλόπουλος, Εὐγένιος Σολωμός, Π. Καγγέλης.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Μονῆς Στεφανίου ἐὸ Ἁγίου Δημήτριος διακηρττει ὅτι, τὴν 2ην Νοεμβρίου 1924 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10-12 τῆς μεσημέριος ἐν Νέῳ Κορίνθῳ, ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κορίνθου Σοφοκλέους Σπηλιοπούλου ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικίασεως αἱ ἐν ταῖς θέσει Σιλίτικο Κουκουνέρι τῆς περιφέρειας Πετροχώρας ἄμπλοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στεφανίου «Ἁγίου Δημήτριος» συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 114 ἐ. ἔ. συγγραφῆς ὄρων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ προσκαλοῦνται οἱ βουλούμενοι νὰ προσέλθωσιν καὶ πλειοδοτήσωσιν. Ὡς πρῶτη προσφορὰ ἐνοικίασεως ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντακοσίων (500) ἐτησίως. Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω προσωκόντως. Ἐν Μονῇ Στεφανίου τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1924. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Θ. Ριζογιάννης, Χρυσόστομος Μπαλάφας, Ἀρσένιος Λάττας.

ΘΕΟΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

Εἶναι τὸ ἄριστον τῶν παρ' ἡμῖν Θεολογικῶν Περιοδικῶν. ἐκδίδεται εἰς τριμηνιαία τεύχη προνοοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Συντάσσεται ὑπὸ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, διακεκριμένων Θεολογῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων. Δημοσιεύει πραγματείας ἐπὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς Θεολογίας, τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἱστορίας. Ἐξεδόθη ἤδη τὸ Γ' τεύχος. Ἐτησια συνδρομὴ Ἑσπτ. δραχ. 50, Ἑσπτ. φρ. 50. Ἀμερ. Δολλ. 8.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:

Διευθυνσιν Περιοδικοῦ "ΘΕΟΛΟΓΙΑ",

Γραφεῖα Ἀρχιεπισκοπῆς, Ἀθήνας

"ΕΚΚΛΗΣΙΑ",

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΚΡ. 30

ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΟΛΛ. 8

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΘΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι

Τύποις "Φαίνας", Σταδίου 33, Ἀθήναι